

31.kapittel – Ingen fred for de ugudelig (Jesaja kap.56;9 – 57;21)

Det lange avsnitt som begynte med ordene: *"Det er ingen fred, sier Herren, for de ugudelig."* (kap.48;22) blir nå avsluttet. Det har vært et avsnitt som har beskrevet Guds fred basert på hans Sønnns frelsesverk. Vi har lest om den sanne Messias som Guds tjener og har sett hvordan hans offer kan være til frelse for Guds tjenere. Menn og kvinner kalt av Gud til å være forenet med hans Ord. De lever iblant et folk som er blind og uten forstand (kap.56;10), som søker sine egne veier (v.11); folk som lever for de nåværende gleder, og som spiser og drikker idet de tror at alt blir som det var fra skapelsens begynnelse (v.12).

Lykkelige er de som dør i troen på Gud. De blir garantert livets uforgjengelige krans (1.Kor.9;25) som venter for alle Guds tjenere: *"Den rettfærdige omkommer, og det er ikke noen som legger seg det på hjerte. Fromme menn blir rykket bort uten at noen forstår det. For den rettfærdige blir rykket bort før ulykken kommer. Han går inn til fred. De hviler på sine leier [graver], alle de som går sin vei rett fram."* (kap.57;1-2).

Nasjonene ville bli samlet til krig (kap. 56;9) og "ulykken" ville komme. Gud ville med makt ta riket fra en nasjon av horkarler (kap.57;3), som hadde forlatt ham og gitt seg til avgudsdyrkelse (v.4-12).

"For så sier Den Høye, Den Opphøyede"

Gud hadde gitt Israel store løfter, men disse ville komme bare hans tjenere til gode: *"... den som tar sin tilflukt til meg, han skal arve landet og ta mitt hellige berg i eie."* (v.13). Himmels Gud er alltid oppmerksom på slik tillitt og er nær til sine tjenere: *"For så sier Den Høye, Den Opphøyede, han som troner for evig, han som bærer navnet Hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøyd i ånden, for å gjenopplive de nedbøydets ånd og gjøre de sønderknustes hjerter levende."* (v.15).

"Men den jeg vil se til"

Vi kan lese lignende ord i kapittel 66, men med et viktig tillegg: *"Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord."* (v.2). Dette hjelper oss å forstå Jesu ord da han saliggjorde *"de fattige i ånden"*.

Jesaja stiller *"Israels blinde vektere"* som går sine egne veier i motsetning til de ydmyke Guds tjenere som er forferdet over Guds Ord. Disse tar Bibelen alvorlig og leser den for å forstå Guds vilje og hensikt og for å la den være deres veiviser og fører. Gud bor i oss såfremt vi har Guds Ord i hjertet. Han har ingen glede av at en synder dør og hans vrede varer bare en kort stund (kap.57;16). Han er fredens Gud som leger både jøder og hedninger som gir akt på hans kall: *"Herren skaper leppers grøde. Fred, fred for fjern og nær, sier han. Og jeg vil lege ham."* (v.19).

Men fred er rettfærdighetens frukt og de ugudelige kan aldri oppleve Guds fred. Deres filosofi og livsmåte fører til krangel og krig. Jesaja ligner dem med det opprørte hav hvor *"bølgene skyller opp gjørme og mudder."* (v.20), og tilføyer: *"Det er ingen fred for de ugudelige, sier min Gud."* (v.21).